

tutionens leder, hvis der søges opretholdt en tilknytning, der hidrører fra studiebesøg og lignende. Tilsvarende gælder, såfremt tilknytningen i det væsentlige hidrører fra fælles anstaltsophold, jf. § 12, stk. 2.

Efter § 12, stk. 3, kan besøg af bestemte personer i øvrigt forbydes af institutionens leder, såfremt det i det enkelte tilfælde skønnes påkrævet af ordens- og sikkerhedshensyn eller for at forebygge strafbart forhold.

I § 17 er det bl.a. fastsat, at besøg til indsatte kræver forudgående tilladelse af institutionen. Kravet om forudgående tilladelse kan dog fraviges i institutioner, hvor forholdene gør en lempeligere ordning forsvarlig, eller omstændighederne i det enkelte tilfælde taler derfor.

Efter § 18 kan det med henblik på kontrol af, at besøgsadgangen ikke benyttes til indsmugling, gøres til et vilkår for besøg til indsatte i lukkede institutioner, at den besøgende lader sin yderbeklædning undersøge, såfremt det i det enkelte tilfælde skønnes påkrævet, eller omstændighederne i øvrigt taler for stikprøvevis kontrol.

Efter § 19 er besøg i almindelighed ukontrolleret, hvis besøgsforholdene i institutionen tillader det. Såfremt det findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedshensyn eller for at forebygge strafbart forhold, kan besøg dog gennemføres med kontrol, herunder i overværelse af en funktionær. Besøg af forsvareren i en vererende straffesag foregår dog altid uden kontrol.

Besøg kan afbrydes, såfremt det findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedshensyn eller for at forebygge strafbart forhold, jf. § 21.

§ 22 indeholder en bemyndigelse for institutionens leder til at fastsætte begrænsninger med hensyn til, hvilke effekter de besøgende må medtage eller være i besiddelse af under besøget. Tilladelse til at medtage eller være i besiddelse af effekter under besøget kan betinges af, at effekterne visiteres. Der skal normalt anvises de besøgende betryggende opbevaringsmuligheder (så vidt muligt aflåst opbevaring) af personlige ejendele, der ikke tillades medbragt eller anvendt under besøget.

I tilslutning til § 22 er der i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 28. januar 1981 fastsat nærmere retningslinier om kontrollen med, at adgangen til besøg til indsatte ikke benyttes til indsmugling. Endvidere er der i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 29. juni 1998 fastsat bestemmelser om forbud mod at medbringe mobiltelefoner ved besøg i lukkede anstalter og arresthusene.

Efter § 23 kan institutionens leder fastsætte begrænsninger med hensyn til antallet af personer, der

samtidig kan aflægge besøg hos den indsatte. Besøg af børn kan normalt kun finde sted under ledsagelse af en voksen.

Efter § 24 fastsætter institutionens leder i øvrigt de nærmere regler om besøgenes afvikling. De besøgende skal underrettes om eventuelle særlige forskrifter, der er nødvendige af ordens- eller sikkerhedshensyn, og om andre praktiske forhold, som er af betydning for den besøgende.

Brev- og besøgs-cirkulæret suppleres af Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 19. januar 1993 om faste besøgende til indsatte. Efter den pågældende cirkulæreskrivelse skal institutionen bistå indsatte, der kun har ringe forbindelse med omverdenen, med at formidle besøg af egnede personer som faste besøgende. Formålet med besøgsordningen er at give den indsatte lejlighed til at tale med en person, der ikke er knyttet til institutionen, om såvel almene emner som sine egne personlige og sociale forhold.

Om de indsattes adgang til at modtage besøg henvises i øvrigt til 1989-betænkningen, s. 141-143.

5.7.2.2. *Straffelovrådets forslag*

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 143-144, 656-657, jf. §§ 49-50, i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 713-714, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 109-110, jf. §§ 51-54 i rådets lovudkast, og s. 220-229.

Straffelovrådet kan med enkelte ændringer, der i det væsentlige er af redaktionel karakter, tiltræde arbejdsgruppens forslag.

Efter § 56, stk. 1, i rådets lovudkast har en indsat ret til ukontrolleret brevveksling med bl.a. Folketingets Ombudsmand, medlemmer af Folketinget, Den Europæiske Menneskerettighedskommission og Domstol (nu Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol), Den Europæiske Torturkomité, FN's Menneskerettighedskommission og FN's Torturkomité, jf. pkt. 5.7.3.2. nedenfor. Rådet har i lyset af denne bestemmelse overvejet, om der bør fastsættes regler om den indsattes ret til uoverværet brevveksling svarende til § 56, stk. 1, om ukontrolleret brevveksling. For så vidt angår de nævnte myndigheder mv. forekommer det dog efter rådets opfattelse mindre nærliggende at tale om »besøg«, og rådet har derfor ikke stillet forslag herom. Rådet forudsætter imidlertid, at de nævnte myndigheder mv. som hidtil bl.a. som led i inspektionsvirksomhed kan tale med de indsatte uden overværelse af institutionens personale.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 51, stk. 1, i rådets lovudkast indsættes en bestemmelse,